№ 89

1877—1905

№ 89

ოთხშაბათი, 1 ივნისი

ივერია

ყოველ-დღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

ოთხშაბათი, 1 ივნისი

გაზეთის ფასი: თბილისში ფოსტით ფულის წაღებით 10 მან., ტფილისში თვეში 5 მან. თვეში 1 მანეთი.

რედაქციასთან მიღებარიკება შეიძლება ყოველ დღე, უქმეების გარდა, დილის 11-დან 12 საათამდე.

დასაბეჭდი წერილები რედაქციის სახელზე უნდა გამოიგზავნოს; წერილ წერილებს რედაქცია არ ინახავს, ვრცელი წერილები ინახება ერთის თვის განმავლობაში.

ფოსტ.-ადრესი: Тиф., Ред. „Иверіа".

ცალკე ნომერი 3 კაპ.

განცხადების ფასი: ჩვეულებრივი სტრიქონში პეტიტით პირველ გვერდზე 12 კაპ., უკანასკნელზე 10 კაპ., წერილის განცხადება—მორიგებით.

განცხადება რუსეთიდან და სხვადა-სხვა ადგილიდან მიიღება ლ. და ე. მატცკის და კ-ის განცხადების სააგენტოში, პეტერბურგში და ვარშავაში.

ხელის მოწერა და დასაბეჭდი ადგილობრივი (კავკასის) განცხადება მიიღება რედაქციაში: ფრეიტინის ქუჩაზე, № 5.

ტელეფონი № 922.

ცალკე ნომერი 3 კაპ.

რედაქციისაგან

„ივერიის" რედაქცია გადავიდა ფრეიტინის ქუჩაზე № 5.

საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

„ივერია".

1905 წლის განმავლობაში რედაქცია დაურიგებს ხელის მომწერელებს

პრემიად 12 წიგნს

საერთო სათაურით: **„ივერიის ბიბლიოთეკა"**, რომელშიაც მოთავსებული იქნება: ბელეტრისტული და სამეცნიერო თხზულებანი და წერილები ქართველ და უცხო მწერალთა.

გაზეთში და სპრემის წიგნებში იქნება მოთავსებული **ხუთათასი** და **ილლუსტრაციები.**

გაზეთის ფასი: 1 მთისიდან წლის დამლევამდის 6 მან., რომლის გადახდა ნაწილ-ნაწილადაც შეიძლება. ვინც პრემიის უკვე დარიგებულ პირველ წიგნს მოისურვებს, 50 კაპ. უნდა გამოგზავნოს მის ფასად.

ცალკე ნომერი გაზეთისა ღირს 3 კაპ.

რედაქცია იმყოფება ფრეიტინის ქუჩაზე, № 5.

საფოსტო ადრესი: Тифлисъ, Редакція газ. „Иверіа".

პელვაია (ივივე ძაბე) **ჩიქოვანისა, თ-დ დგებუაძის ახული** აუწყებს ნათესავთა, ნაცნობთ და მეგობართა, რომ შაბათს, თთხს იენისს, დაბა ახალ-სენაკში, შეიცვის მთავარ-ანგელოზის ეკლესიაში, დანიშნული ორისთის დღის გამთენიისას და წირვა-პანაშვიდ უდიდეს გარდაცვალებულის მუცლისა თვისისა კოლლეგსკი სეკრეტრის

ნიკოლოზის მახუსრავის ძის ჩიქოვანისა.

მასთანავე მადლობას სწირავს ყველა იმ პირთ, რომელთაც მიიღეს მონაწილეობა მისს აწუხებარებაში. წირვა დაიწყება დილის ათ საათზე, ხოლო პანაშვიდი 12 საათზე. (1—1)

ივნისის 12-ს „პელ-ვიუს" ბაღში გაიმართება ქ. შ. წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების სასარგებლოდ

სეირნობა და ბაზარი

მიიღება შემწეობითი ბაზრისათვის „საზოგადოების" კანცელარიაში (სასახლის ქუჩა, თავად-აზნაურობის ქარგასლა).

ტფილისის ქალთა გიმნაზია.

კნიაზის ქუჩაში

ივანე კ. ახალ შენიშვილი

გადადის: ნაცოლითურთ (№ 32) და ბიჭი ქ. (№ 21) ეკლისში, აგვისის ქ. დასაწყისში, სახლი ლანარიშვილისა. ავადმყოფებს იღებს 9—2 და საღამის 5—7. კვირა-უქმით 10—1-მდის.

კნიაზის ეკლისი ნ. ტუფშლაშვილი იღებს ავადმყოფებს 9 საათიდან სადამის 5 საათ., ოღვას ქუჩა, № 31.

გრეკლიშვილი კონსტანტინე—ელისაბედის ქუჩა, სახლი 13.

ალექსი-მესხიშვილი, სარეიონ სარეიონის-ფელდშერალი იღებს სადისპანსერო ავადმყოფებს და სამზრეკ-ქესტრისა ორგანიზებით დანიშნულ დროებში ყოველ-დღე, ნაშუადღეს 5 საათიდან 6-მდე. ოლგას ქუჩა, № 15.

ვ. ს. მესხელიშვილი—კირონისა და დიდის შთავრის ქუთხის ექიმი, სახლი სვანიშვილისა, № 11. მიიღებს თვალით ავადმყოფებს: დილით 12—2 ს., საღამით 6—7 საათ., გარდა სამშაბათის

დიასპამიე ალექსანდრე—ლორის-მელიქოვისა და ბარანის ქუჩის კუთხე, ფოსტის პირდაპირ, მესხიშვილის სახლი, № 18—იღებს ავადმყოფებს დილით—9—11-მდე საღამით 6—8-საათამდე.

გაშვილი ფიროსმანი—პეტერბურგის ქუჩა, საკუთარი სახლი.

გაბაშვილი გრიგოლ—კოსპუნის ქუჩა, № 91.

ბესარიონ პ. ქ ბ ე ნ ე ი ძ ე—ავადმყოფობის ქვიშა—1—2 სათ. და 5—8 სათ. მიიგელის ქუჩა, ფორტების სახლი № 157

ელექტრონით მბეჭდავი „ᲘᲠᲛᲐ" ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲢᲔᲑᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ მიიგელის ქუჩაზე, № 97.

პირველი გერძო სამყურნალო

ექიმის ნავასარდიანისა

(ეკუთვნ. ეორთნელეთის ძველის პირდაპირ)

ავადმყოფ იღებენ ექიმები ყოველ დღე, ქარის დღეების გარდა.

დ ღ ი ა ო ბ ი თ:

მ. უ.ნიძოვები.—9 საათიდან 10 საათამდე—თვალის შინაგანისა და ნერვების ავადმყოფობისა.

მ. ვ. ავდენტიანები. 11—12 საათიდან—ყანის და ვენერიულ-სიფილიტიკურ ავადმყოფობისა.

ზ. ი. ბაბანაშვილი—დილის 11—12 საათ.—ქალის, და ბავშვთა ავადმყოფობანი.

ქ. ი. ჯაფარიძე—12—1 საათ.—ყელისა, ყურისა და ცხვირის სატკივრისა.

მ. ა. თარხნიშვილი—1—1½ საათ.—შინაგანის და ბავშვთისა.

ა. ვ. კარაკაშიანები. 1—1½ საათ. შინაგან და ბავშვების ავადმყოფობისა—სამშაბათობით, ხუთშაბათობით და შაბათობით.

ეკიმი ჯალი ი. მ. ზაქარიანისა—1½—2 საათ.—ქალისა და ხანებისა ავადმყოფობანი.

ს ა ღ ა მ ო ს ა თ:

ა. ა. ალადაშიანი.—შინაგანის მიერ-პირველ და. ტერიოსკოპიულს გამოკვლევას, 5—7 საათ.

ს. ბ. პრანიშვილი. 11—1 ——— ებს მასსაკ შნერვული სახლში) და ოფტის ყველის, გამართულს საკმაოთ განსანტარის, ექიმის დანიშნით.

რჩევა-დარიგებისა და რეცეპტების დაწერის ფასი—ათი შაური, ბინაობითის უფასოდ; ფასი კონსილიუმებსა და ოპერაციებისათვის — მორიგებით.

ფოტოგრაფიის სპეციალისტი, ფოტოგრაფი ძ. **ჭელიშვილი.**

Первая частная лѣчебница д-ра Назаксардіана. Діфтеритъ, противъ памяти- Ворошилову- Ул-

---

ფოტოგრაფები ვერ შეიძლეს ვერც ევროპიის შეძლეს ყოფილმა მინისტრმა ზენგერმან და ვერც სამინისტროს ახლანდელმა მმართველმა ბ. გლაზოვმა.

ცხოვრების სინამდვილე კი, მიუხედავად ამისა, დაიწერება თხოლოდს ძირითადს რეფორმას და ჩვენ ჯერ-ჯერობით შეეძლებით მოგვანია გადახვით ვიწრესპარტიულთა, თუ რაგერს რეფორმის გზას დაადგება ამ მოკლე მომავალში რუსეთის მთავრობა საშუალო სკოლის რეორგანიზაციის დროს. თუ მთავრობამ საშუალო სასწავლებლების ძირითადი რეორგანიზაცია სასურველად მოაწესრიგა, ამის მიხედვით ტფილისის სათავად-აზნაურო სკოლის ახლანდელი ანორმალური მდგომარეობას თავი ეერ დააღწიოს, ტფილისის სათავად-აზნაურო სკოლის ახლანდელი პირობებში დატოვება მოუხერხებელია, თუ გვინდა, რომ სკოლამ უფრო მეტი სარგებლობა მოუტანოს ჩვენს საზოგადოებას.

ტფილისის სათავად-აზნაურო სკოლა კერძო სკოლაა და, მაშასადამე, საზოგადოების სრული უფლება აქვს, მოიხდინოს სკოლაში ზოგიერთი ძირითადი ცვლილებანიც კი. დღეს, როცა ეს ცვლილი დარეზენტებულნი ვართ, თუ სკოლის ნაკლოვან ძლიერ მცირეთა, როცა სკოლა თითქმის ეზომილებას გზას დასდგომია და უფრო სწორად ამხიხნდებს ჩვენს მოსპილის თაობას, ეიმეორებთ, დღეს რომ საზოგადოებამ არ ისარგებლოს იმ უფლებით მაინც, რომელიც მის ხელთ არის, ეს დიდი დანაშაული იქნებოდა ჩვენს მხრით.

სკოლის ბედნაგროვის რჩევამ, დიდის განსჯისა და მოფიქრების შემდეგ, თავის ზნეობრივ მოვალეობად ჩასთვალა, გაეეთილშეეწონებინა საზოგადოება კრებისთვის სკოლაში ზოგიერთი ცვლილებანი მოხდენის საჭიროება, რაიც სკოლის ნაკლოვანებანი ეიმეორებდა ხელს შეუწყობს და ამნაირად ჩვენს ახალთაობას გონებრივი და ზნეობრივ განვითარებას თავიდან აიცილებს. რჩევის აზრით, უკეთუ რუსეთის საშუალო სასწავლებლებში ძირითადი ცვლილებანი არ მოხდა, ჩვენის სკოლის სასწავლო ნაწილი და შინაგან ყოფა-ცხოვრების მხრივ ნაკლოვანებანი უნდა შეესწორებინა ისე, რომ ამ სკოლის ნაკლოვანებანი ეიმეორებდა, ჩვენს სკოლასაც ეიმეორებდა, ჩვენს სკოლასაც ასეულებდა.

ჩვენ ამ აზრის პირობაში ვართ ჩაყენებული. ყოველივე ნაბიჯი ხალხის მხრით, რასაც-კი სჭრის ნიშან-წყალი ტყუპნი, იღვენება, იშრობა. ვერ შეეძენით ვერც ერთი დღენაღვლები, სადაც ცოტაოდენ თავისუფლად სული მოგვეთქვა. რუსეთის ბიუროკრატია მთელის თავის ძლიერებით დაეწვა ჩვენ ხალხს კისერზე და შეეძარცულად დაიწურა ძვლები. რასაკვირველია, ასეთ პირობებში ხალხი დაეუძლურდა, შემოქმედებითი ძალა დასუსტდა და მისი ნორმალური განვითარება და დაუბარაკლებელი წინსვლა შეუძლებელი შეიქმნა.

ასეთ პირობებში ორიოდე საზოგადო დაწესებულება ძლივს გაეეენძნა. ამ დაწესებულებათა შორის არა უკანასკნელი ადგილი ეკუთვნის ტფილისის სათავად-აზნაური სკოლას. ცხადია, მის დამაარსებელთ აზრად ჰქონდათ, შეექმნათ ისეთი სკოლა, რომელიც ცოტაოდნად მაინც ნორმალურად მოწყობილი იქნებოდა, ცოტაო ოდნად მაინც შეასუსტებდა ბიუროკრატიის-მიერ შექმნილ სიტკბის სისხტკეს და ახალთაობას საზოგადოებისთვის სასარგებლო მიმართულებას მისცემდა. ალბა, მეოთხეი საუკუნეა, რაც სკოლა არსებობს და ერთი თაობა გაეეენძნა ამ ჭერქვეშ სკოლას. მერე რას ვხედავთ?

მიიხედ-მოიხედეთ ირგვლივ, დააკვირდით ჩვენს ხაზოგადო ცხოვრებას: სად არიან ის ყმაწვილები, რომელნიც ამ სკოლამ აღზარდა? რომელ საზოგადოებრივ საბიეზედ ჩინებს იმათ თავის? სადაა მათი ნაბოკვიდარი?

მხოლოდ გულ-სალეთი პასუხია ამ კითხვებისა: არსად, ვერც ერთ დაწესებულებაში, ვერც ერთ საზოგადოებრივ სარბიელზე თქვენ ვერ შეამჩნევთ მათს მოღვაწეობას. ცხადია, სკოლა ისეი პირობებში ყოფილა, რომ მას წადმა ვერ უხელა, მას ვერ მოუხერხებია ცოტაოდნად მაინც გამქლეებოდა თანამედროვეე მანიკ გამქლეებოდა ვერ პირობებს, მას ვერ უმოშინა საზოგადოების საკეთილდეღოდ. ეს ცხადეც უცხადესია.

და თუ ეს მართალია,—ვალდებულნი ვართ ვაფიქრებდეთ, ვალდებულნი ვართ გამოვებედნით ყველა ის მიზეზები, რომელიც კულტურულ ცხოვრებას თავის ძალას ართმევენ, ალორძინების მაგიერ, დაზანაკებას და დაეძლურებას იწვევენ.

დღეებიის იმდენი დაიწერა და ითქვა საზოგადოდ რუსეთ სკოლის შესახებ, რომ მისი უფარგისობა და სიღარიბე ყველასთვის აშკარაა. რასაკვირველია, ის პირობები, რომელიც მხუთავდნენ სკოლას, ჩვენს სკოლასაც ეიმეორებდნენ, ჩვენს სკოლასაც ასულებდნენ.

ჩვენ ში ამჟამად პირობებთა გაეეენძნა უფრო უარესისკენ. თუ რუსული სკოლა მოზარდ თაობას შემოქმედებით ძალას აცლიდა თავის გამოხსირებელ სისტემით, ჩვენ კიდევ უფრო შავ ბედს გვაეეენძნდა უცხო ენის გამეფება სკოლაში და ისიც ძნიე ტკიცითა, რომ აქ ნორმალური განვითარებაზე ლაპარაკი შეუძლებელია. სამშობლო ენის წმინდანობა იმდენად ღიაღია აღზრდის საქმეში, რომ სამთა მისი უარ-ყოფა, მისი აბუჩად აგდება, რომ სკოლა ტანჯვისა და გონებრივ განადგურების დაწერებულებად გადაიქცეს. ამნაირად, ჩვენი სკოლა ორკეცად ცუდ პირობებში იყო ჩაყენებული.

მაგრამ, მიუხედავად ამისა, დიდი შეცდომა იქნებოდა, რომ ყველა მისი ნაკლი ხელ ჯერეზე ძალებს მიეწეროთო,—თავის სიცდომის ხსენი სიავით გამართლება აღვილი საქმეა, მაგრამ სწორი და მართალი მაინც არაა. ასეთი თავის გამართლება თავის მოტყუებაცაა, რაიცა ხელს უშლის ჩვენს შეცდომათა გამოშეღვნებასა და მეორეზე უფრო ნაყოფიერ გზის გაკვლევას.

ჩვენში სათავად-აზნაურო სკოლასთან ერთად არსებობს სახელმწიფო სასწავლებლებიც. პროგრამით რომ შეეადაროთ, სათავად-აზნაური სკოლის ერთი დიდი უპირატესობა აქვს ამ სახელმწიფო სასწავლებლებთან შედარებით: ამ მოსამზადებელ კლასებში მაინც ქართული ენა დაცულია,—მაზედვე ყველ სამშობიო ენაზე მეტად ეიწერა სწავლა და მეტ უცხო ენაზე გადიდა. შემდეგს კლასებში სამშობიო ენას აქვს ადგილი, როგორც სავანე. რასაკვირველია, სამშობლო ენა აქ მეტად ეიწრო ფარგალშია მოკეცული, მაგრამ მაინც ამ პირობებშიაც მას თავისი ძალა აქვს. მიუხედავად ამისა, უკეთუ, ვინც სამეცნიერო ენა, ვინც ლიტერატურა ჩვენს სკოლაც და სახელმწიფოს სასწავლებლებს, უეჭველ იტყვის, რომ ჩვენი სკოლა უფრო ნაყოფიერია, ვიდრე სკოლა უფრო ნაყოფიერი, ის უფრო ნაკლებ შიშველებს ინტელექტს, ვიდრე მისი თანაბარი სახელმწიფო სასწავლებელი.

მერე რატომ? სად არის ის მიზეზი, რომელმაც ჩვენი სკოლა ასე განსაკუთრებით დააქვეითა? ამის მიზეზი თვით სკოლის ორგანიზაციაში უნდა ვეძიოთ. დღევანდელი ორგანიზაცია სათავად-აზნაურო სკოლისა ისეთია, რომ იქ მასწავლებლის ყოველი შემოქმედებითი ძალა იხშობა. პედაგოგიური რჩევა პოლიციებელია ყოველ თვისებრებას. ერთობა, ამხანაგობა, სანერთო საქმის ხელი-ხელ ჩაკიდებული გაძღოლა საქმის ხელიდან გაუშვია.

მაკრამ თუ ასეთ ვედაღებას ხომ მოსჩანდა, სათავად-აზნაური სკოლაში ქართველი ენა მაინც საკმაო მაინც უნდა ეეწრებ მაინც.

მართალია, ეს ენა ეიწრო ფარგალშია მოკეცული, მაგრამ მაინც ამ პირობებშიაც ამ ენას ეიწრო ფარგალშიაც ის ძალა აქვს, რომელიც ამ ენას ეიწრო ფარგალშია მოკეცული, მაგრამ მაინც ამ პირობებშიაც ამ ენას ეიწრო ფარგალშიაც ის ძალა აქვს. მოუხედავად ამისა, უკეთუ, ვინც საქმე დაეკვირვება, ვინც ეიცნობა ჩვენს სკოლასა და სახელმწიფოს სასწავლებლებს, უეჭველ იტყვის, რომ ჩვენი სკოლა უფრო ნაყოფიერია, ვიდრე სკოლა უფრო ნაყოფიერი, ის უფრო ნაკლებ შიშველებს ინტელექტს, ვიდრე მისი თანაბარი სახელმწიფო სასწავლებელი.

მერე რატომ? სად არის ის მიზეზი, რომელმაც ჩვენი სკოლა ასე განსაკუთრებით დააქვეითა? ამის მიზეზი თვით სკოლის ორგანიზაციაში უნდა ვეძიოთ. დღევანდელი ორგანიზაცია სათავად-აზნაური სკოლისა ისეთია, რომ იქ მასწავლებლის ყოველი შემოქმედებითი ძალა იხშობა. პედაგოგიური რჩევა პოლიციებელია ყოველ თვისებრებას. ერთობა, ამხანაგობა, საერთო საქმის ხელი-ხელ ჩაკიდებული გაძღოლა

ტფილისის სათავად-აზნაური სკოლა

ის წელიწადზე მეტია, რაც საარაკო ცუდ პირობებში ვართ ჩაყენებული. ყოველივე ნაბიჯი ხალხის მხრით, რასაც-კი სჭრის ნიშან-წყალი ტყუპნი, იღვენება, იშრობა. ვერ შეეძენით ვერც ერთი დღენაღვლები, სადაც ცოტაოდენ თავისუფლად სული მოგვეთქვა. რუსეთის ბიუროკრატია მთელის თავის ძლიერებით დაეწვა ჩვენ ხალხს კისერზე და შეეძარცულად დაიწურა ძვლები. რასაკვირველია, ასეთ პირობებში ხალხი დაეუძლურდა, შემოქმედებითი ძალა დასუსტდა და მისი ნორმალური განვითარება და დაუბარაკლებელი წინსვლა შეუძლებელი შეიქმნა.

ასეთ პირობებში ორიოდე საზოგადო დაწესებულება ძლივს გაეეენძნა. ამ დაწესებულებათა შორის არა უკანასკნელი ადგილი ეკუთვნის ტფილისის სათავად-აზნაური სკოლას. ცხადია, მის დამაარსებელთ აზრად ჰქონდათ, შეექმნათ ისეთი სკოლა, რომელიც ცოტაოდნად მაინც ნორმალურად მოწყობილი იქნებოდა, ცოტაო ოდნად მაინც შეასუსტებდა ბიუროკრატიის-მიერ შექმნილ სიტკბის სისხტკეს და ახალთაობას საზოგადოებისთვის სასარგებლო მიმართულებას მისცემდა. ალბა, მეოთხეი საუკუნეა, რაც სკოლა არსებობს და ერთი თაობა გაეეენძნა ამ ჭერქვეშ სკოლას. მერე რას ვხედავთ?

მიიხედ-მოიხედეთ ირგვლივ, დააკვირდით ჩვენს ხაზოგადო ცხოვრებას: სად არიან ის ყმაწვილები, რომელნიც ამ სკოლამ აღზარდა? რომელ საზოგადოებრივ საბიეზედ ჩინებს იმათ თავის? სადაა მათი ნაბოკვიდარი?

მხოლოდ გულ-სალეთი პასუხია ამ კითხვებისა: არსად, ვერც ერთ დაწესებულებაში, ვერც ერთ საზოგადოებრივ სარბიელზე თქვენ ვერ შეამჩნევთ მათს მოღვაწეობას. ცხადია, სკოლა ისეი პირობებში ყოფილა, რომ მას წადმა ვერ უხელა, მას ვერ მოუხერხებია ცოტაოდნად მაინც გამქლეებოდა თანამედროვეე მანიკ გამქლეებოდა ვერ პირობებს, მას ვერ უმოშინა საზოგადოების საკეთილდეღოდ. ეს ცხადეც უცხადესია.

და თუ ეს მართალია,—ვალდებულნი ვართ ვაფიქრებდეთ, ვალდებულნი ვართ გამოვებედნით ყველა ის მიზეზები, რომელიც კულტურულ ცხოვრებას თავის ძალას ართმევენ, აღორძინების მაგიერ, დაზანაკებას და დაეძლურებას იწვევენ.

დღეებიის იმდენი დაიწერა და ითქვა საზოგადოდ რუსეთ სკოლის შესახებ, რომ მისი უფარგისობა და სიღარიბე ყველასთვის აშკარაა. რასაკვირველია, ის პირობები, რომელიც მხუთავდნენ სკოლას, ჩვენს სკოლასაც ეიმეორებდნენ, ჩვენს სკოლასაც ასულებდნენ.

ჩვენ ში ამჟამად პირობებთა გაეეენძნა უფრო უარესისკენ. თუ რუსული სკოლა მოზარდ თაობას შემოქმედებით ძალას აცლიდა თავის გამოხსირებელ სისტემით, ჩვენ კიდევ უფრო შავ ბედს გვაეეენძნდა უცხო ენის გამეფება სკოლაში და ისიც ძნიე ტკიცითა, რომ აქ ნორმალური განვითარებაზე ლაპარაკი შეუძლებელია. სამშობლო ენის წმინდანობა იმდენად ღიაღია აღზრდის საქმეში, რომ სამთა მისი უარ-ყოფა, მისი აბუჩად აგდება, რომ სკოლა ტანჯვისა და განადგურების დაწერებულებად გადაიქცეს. ამნაირად, ჩვენი სკოლა ორკეცად ცუდ პირობებში იყო ჩაყენებული.

მაგრამ, მიუხედავად ამისა, დიდი შეცდომა იქნებოდა, რომ ყველა მისი ნაკლი ხელ ჯერეზე ძალებს მიეწეროთო,—თავის სიცდომის ხსენი სიავით გამართლება აღვილი საქმეა, მაგრამ სწორი და მართალი მაინც არაა. ასეთი თავის გამართლება თავის მოტყუებაცაა, რაიცა ხელს უშლის ჩვენს შეცდომათა გამოშეღვნებასა და მეორეზე უფრო ნაყოფიერ გზის გაკვლევას.

ჩვენში სათავად-აზნაური სკოლასთან ერთად არსებობს სახელმწიფო სასწავლებლებიც. პროგრამით რომ შეეადაროთ, სათავად-აზნაური სკოლის ერთი დიდი უპირატესობა აქვს ამ სახელმწიფო სასწავლებლებთან შედარებით: ამ მოსამზადებელ კლასებში მაინც ქართული ენა დაცულია,—მაზედვე ყველ სამშობიო ენაზე მეტად ეიწრო ფარგალშია მოკეცული, მაგრამ მაინც ამ პირობებშიაც ამ ენას ეიწრო ფარგალშიაც ის ძალა აქვს. მოუხედავად ამისა, უკეთუ, ვინც საქმე დაეკვირვება, ვინც ეიცნობა ჩვენს სკოლასა და სახელმწიფოს სასწავლებლებს, უეჭველ იტყვის, რომ ჩვენი სკოლა უფრო ნაყოფიერია, ვიდრე სკოლა უფრო ნაყოფიერი, ის უფრო ნაკლებ შიშველებს ინტელექტს, ვიდრე მისი თანაბარი სახელმწიფო სასწავლებელი.

მერე რატომ? სად არის ის მიზეზი, რომელმაც ჩვენი სკოლა ასე განსაკუთრებით დააქვეითა? ამის მიზეზი თვით სკოლის ორგანიზაციაში უნდა ვეძიოთ. დღევანდელი ორგანიზაცია სათავად-აზნაური სკოლისა ისეთია, რომ იქ მასწავლებლის ყოველი შემოქმედებითი ძალა იხშობა. პედაგოგიური რჩევა პოლიციებელია ყოველ თვისებრებას. ერთობა, ამხანაგობა, საერთო საქმის ხელი-ხელ ჩაკიდებული გაძღოლა

I. სასწავლო ნაწილი.

1. ამჟამად ტფილისის სათავად-აზნაური სკოლის სასწავლო პროგრამა, თუ ქარხულ ენის სწავლებას არ მივიღებთ მხედველობაში, სრულიად შეფარდებული სამუალო სასწავლებლებს. ბის სადო განათლების სამინისტროს პროგრამასთან. სკოლა ცვლილებულ მისდევს სახელმწიფო სკოლების პროგრამას. დიდს დროსა და ენერგიას ანდომებს ამ პროგრამის სავსებით შესრულებას, რადგან სკოლის დეპუტატები უმთავრესი დანიშნულება, რაც შეიძლება, უმრავლესობა პროცენტი მიიღოს სახელმწიფო გიმნაზიების დამთავრების ატესტატი. ამიტომ ამ ენის სწავლებას დიდი ყურადღება ეთმობა. ამნაირად, ჩვენი სკოლა უმთავრესი ანსრონს წარმოადგენს, საცა ბავშვებს სწერენიან და ეკარკვიებენ მხალოდ იმ ბრით, რომ, რაც შეიძლება, უფრო მომეტებული პროცენტი გადვიდეს სახელმწიფო სასწავლებლებში და ამ სკოლების დამთავრების სათანადო მოწმობა მიიღოს. სკოლის ნაყოფიერება იზომება. მხოლოდ იმის მიხედვით, თუ რამდენმა მოსწავლემ დაიჭირა გზამკვლი გიმნაზიაში და ან რამდენმა მიიღო სახელმწიფო სკოლის დამთავრების მოწმობა. სკოლის ასეთი დანიშნულება ბეტად ავნოზოებს მასწავლებლებს. სახელმწიფო სკოლე ბის უსუფთო და უფულო პროგრამა ნებას არ აძლევს მასწავლებლებს უმთავრესი ყურადღება მიაქციონ მოსწავლეების გონებრივ განვითარებას, შეადონებენ ისეთი სიტყვები, რომელიც ცხოვრებაში აუცილებელ საჭიროებას შეადგენს, ამგვარ შეეიწროებისა და შეზღუდვის შედეგი ცხადია: უბრწილი სრულიად განუვითარებელი და ცხოვრებისათვის მოუმზადებელი გამოდის სკოლიდან. ამიტომ ბედნაგროვის რჩევის აუცილებელ საჭიროებად მიაჩნია, ტფილისის სათავად-აზნაური სკოლას მოსამზადებელ სახითა ორ ქვეშ-დას, ორამდე იგი წარმოადგენდეს ისეთს სასწავლებელს, სადა მასწავლებელ ანსრონს ეკარკვიებენ მხალოდ ენებს და ეკარკვიებენ სახელმწიფო სასწავლებლების მოსწავლეებს ისეთ ფარგალში, რომელიც ამ სასწავლებლებში მიღებულ ცოდნას ეიმეორებდეს.

2. ბედნაგროვის უმთავრეს პრინციპად აღსარებულია, რომ ბავშვის ნორმ. გონების ნორმალურად განვითარება შესაძლოა მხოლოდ სამშობლო ენის სწავლებით. თუ ყმაწვილი სამშობლო ენის ცოდნას არ ითვისებს ამა თუ ის სავანის, მისი ნორმალურად განვითარება არა თუ სამწელოა, თითქმის მოუხერხებელიცაა. ამიტომ, თუ ყმაწვილი სამშობლოდ ენის ცოდნას ითვისებს ძირითადი რეორგანიზაციი მოხდა, ჩვენს სკოლაში ვეღარ ეიწრებენ ისეთ ბელ-ბიჭებს, რომელნიც ამჟამად ქართულ ენას ვერ ეკარკვიებენ, ვერ ეკარკვი

აქ შეუძლებელია. დ ეს იმიტომ, რომ სკოლას განაგებს ისეთი ძალა, რომელიც სკოლის გარეშე დგას. ვინც მუშაობს, იმას უფლება არა აქვს, იმას ძალა და ხმა არ შეესმენს; ვინც გარეშე დგას, ის უფლებით შემოსილია. ცხადია უფლებობის შედეგი უძლურება, უიმედობა და უილაჯობაა. ხოლო ყველი უიმედო და უძლური ვერ საიაროებს სხვას იმედისთვის, გატეხილებს და ჩაზოგადებრივ იდეალების სამსახურის საქიროებას.

და, აი, სწორედ ამიტომ ძირითად უნდა შეიცვალოს დღევანდელი სასკოლო ორგანიზაცია. საჭიროა არა პარალელის ძირითადი დამთავრებაები, მისი რეალური ნიადაგზე დამყარება, საჭიროა თვით სკოლის გამგებლობის წესის შეცვლა. თუ პარალელის შეცვლას არ მოჰყვა ორგანიზაციის შეცვლა, სკოლა მაინც ვერ იხერგების და სასურველ ნაყოფს ვერ მოიტანს. ის სახოგადოება, სადაც პირიქნებას მოვალეობა აწევს, ხოლო უფლება არა აქვს, თავის დღეში ვერ იხერგება. ამიტომ საჭიროა, მასწავლებელთა კორპორაციას მიეცეს მოვალეობასთან ერთად უფლებაც. საჭიროა სკოლა პირდაპირ სახოგადოების წინაშე პასუხისგებელი.

თუმცა გვიან, მაგრამ ბოლოს მაინც სათავედაზნაური სკოლის სასწავლებლების შეცვნით ეს გარემოება. მათ შეიმე შეიჭიათ გეება სკოლის რეორგანიზაციის და წარმოდგინათ სკოლის კორტეტისთის. ეს მათი „მოსსრენება“ იტეჭება ჩვენის გაზეთის დღევანდელ ნომერში. სახოგადოება ველოდებოთ ყურადღებით და ინტერესით მოეპრობას მასწავლებელთა გეება, გულდასმით განსაჯოს და შესაფერი ზომები მიიღოს, რათა სკოლის ორგანიზაცია სასურველ ნიადაგზე დამყარდეს. Z.

დეპეშა

(რუსეთის და პეტერბურის ფეხშით საგენტოებისგან)

30 მაისი.

პარიზი, 29 მაისი (ფონტანა). ვრატისის სასწავლებელში სასკდომიერის კვეშაზენის ნოტა, რომელშიაც ავსხვენენ, თარიღ დაყენით მხოლოდ მაშინ, როდესაც სასკდომიერთა დასთხმენელთან, რომ გუნეთა სასკდომიერთა ფინანს მაშინ, როდესაც ფინანს

бна он цъкъну дэмэнэи ар цэдэгэ ой ъкъи, ноиа рэгыдэ ыбаубэнэ дэмэгэ ыбаубэнэ. Ыбаубэнэ ыбаубэнэ ыбаубэнэ

რუსეთი

შინაგან საქმეთა მინისტრის ბულიგინის სამსახურიდან გადადგომა უთხოვნია. მის ზედ შემდეგ დაუსახელებია: **ხელმწიფემ ისეთის საქმის განხორციელება მოიმადლა, რაც ჩემს ძალ-ღონეს აღემატებაო**. მის მოადგილედ ასახელებენ ბენ ე. ტ. სოვ. ტანეევსა და თვ. ობოლენსკის. (ნ. ს.).

➔ პორტ-არტურის სახელოსნოებისა და ღრაცების მუშებს მთავრობა დახმარება,—ოფიცენ ერთგულად იმუშაეთო და, რამდენსაც მოგეთხოვთ, მოგართმევთო. მუშები დასთანხმებენ. როდესაც პორტ-არტურის იპპოთელებმა ალიეს, რუსებმა მუშებს უთხრეს,—11 თვის ჯამაგირს გიტყრიბურგში პირდებო ადმირალ ტეტიაკენთო. მუშებმა არაკეთილშობილური ადმირალ ტეტიაკენის, მაგრამ ამაოდ. 18 მაისს მუშები ერთად შეიკრიბნენ, ადმირალ ალმირალ ტეტიაკენის კატორღაში გენ და მოსთხოვეს: **შიმშილით ვიხოცებით, 16 თვე უკან დავდევთ, მოგვეცით ჩვენი 11 თვის ჯამაგირიო**. მუშები ქალაქ ალმირალ ტეტიაკენი, მაგრამ ამაოდ. (რ. ს.).

➔ პირლანის გუბერნის პუტერბურგელი კონრასპონდენტები ატყობინებენ, კიდეც რომ მოიწვიონ საერო კრება, **ომის განხორციელის ან მოსპობის გადაწყვეტის ნება მაინც არ ექნებაო**, როდესაც პეტერბურგის ბოპოლა ბიუროკრატებსა უკეთ გადაწყვეტენო,—ომი უთუოდ უნდა გაგრძელდეო და იაპონია უნდა დავამარცხოთო (რ.).

➔ შორაულ ალმოსავლეთის **ნამუსანიის კანცელარია ძალიან ხელ-გაშლილი ყოფილა:** კანცელარია პეტერბურგში ეგროპის სასტუმროში ათი თვისებური და დღეიდან 120 ბანაობს იხდის! (ნ. ე.).

➔ ფინანსთა მინისტრსა სთხოვეს ექვსი ქარხნის მუშებმა: **დღეში ცხრა საათის ნაცვლად ათი დაენწესებინა**. მინისტრის არ შეუწყნარებია

ელექტრონული ბიბლიოთეკა

მთელმა მოწრიალე პრესსამ **დაბეჭდო** და უარპყო. ამ პრობლემი მხილოდ რიღაც ნასაზი უნდა იქმნას შემოსავლელი პარლამენტისა და სახალხო წარმომადგენლისა, გაზ. „ნოვაი ვრემია“ წერს) ამ პრობლემის შესახებ, სხვათა შორის, შემდეგსა:

ბულიგინის კომისიას საარჩევნო კანონების გამოსარკვევად არხეინი ერთბაშად და სამხედრობისათვის რომ მიეცათოთ, ჩვენ საწინააღმდეგო არა გვექნებოდაო, რადგან კარგად ვიცით სამხედრობა ჩვენის დღევანდელი მომართულება, რომ ისინი ბულიგინის კომისიას უტყურო ხელს უწყვებენ დღევანდელ მდგომარეობის გაუმკობებისათვის და ხალხის წარმომადგენელთა აღეცილებელ მოწვევის მოუთათვებენენ. პრაკტიკა ბულიგინის კომისიისა კი, როგორც ცნობილია, 1864 წლის ერობის საარჩევნო სისტემის განმტკიცებას და, მაშასადამე, მთელი სახელმწიფოს საქმის ძველს ერობის გათვისწორებას, ეხლა ამასა, ეს პრაკტიკა აქ არხეინად ხალხმრწყინა საქმის ძნელს მოთხე პალიას აწვისებს, ხოლო სახელმწიფოს საქმეში, როგორც ვიცით, ინსპრნციან არა საქმიანს სასარგებლო მოდგენენ, არამედ სასარგებლო გადამდგარი მოხელეები, რომელთა, პენსიის მაგრამ, წინადელი ჯამაგირი სამსე ბით ნაკლები. ნუ თუ ხალხს წარმომადგენელთა დაწყებულები ამ საბჭოს უნდა შეეწყნაროს და უარყოს?!

რუსეთი

შინაგან საქმეთა მინისტრის ბულიგინის სამსახურიდან გადადგომა უთხოვნია. მის ზედ შემდეგ დაუსახელებია: **ხელმწიფემ ისეთის საქმის განხორციელება მოიმადლა, რაც ჩემს ძალ-ღონეს აღემატებაო**. მის მოადგილედ ასახელებენ ბენ ე. ტ. სოვ. ტანეევსა და თვ. ობოლენსკის. (ნ. ს.).

➔ პორტ-არტურის სახელოსნოებისა და ღრაცების მუშებს მთავრობა დახმარება,—ოფიცენ ერთგულად იმუშაეთო და, რამდენსაც მოგეთხოვთ, მოგართმევთო. მუშები დასთანხმებენ. როდესაც პორტ-არტურის იპპოთელებმა ალიეს, რუსებმა მუშებს უთხრეს,—11 თვის ჯამაგირს გიტყრიბურგში პირდებო ადმირალ ტეტიაკენთო. მუშებმა არაკეთილშობილური ადმირალ ტეტიაკენის, მაგრამ ამაოდ. 18 მაისს მუშები ერთად შეიკრიბნენ, ადმირალ ალმირალ ტეტიაკენი კატორღაში გენ და მოსთხოვეს: **შიმშილით ვიხოცებით, 16 თვე უკან დავდევთ, მოგვეცით ჩვენი 11 თვის ჯამაგირიო**. მუშები ქალაქ ალმირალ ტეტიაკენი, მაგრამ ამაოდ. (რ. ს.).

➔ პირლანის გუბერნის პუტერბურგელი კონრასპონდენტები ატყობინებენ, კიდეც რომ მოიწვიონ საერო კრება, **ომის განხორციელის ან მოსპობის გადაწყვეტის ნება მაინც არ ექნებაო**, როდესაც პეტერბურგის ბოპოლა ბიუროკრატებსა უკეთ გადაწყვეტენო,—ომი უთუოდ უნდა გაგრძელდეო და იაპონია უნდა დავამარცხოთო (რ.).

➔ შორაულ ალმოსავლეთის **ნამუსანიის კანცელარია ძალიან ხელ-გაშლილი ყოფილა:** კანცელარია პეტერბურგში ეგროპის სასტუმროში ათი თვისებური და დღეიდან 120 ბანაობს იხდის! (ნ. ე.).

➔ ფინანსთა მინისტრსა სთხოვეს ექვსი ქარხნის მუშებმა: **დღეში ცხრა საათის ნაცვლად ათი დაენწესებინა**. მინისტრის არ შეუწყნარებია

დანარჩენ შეგირდებს თქმა ეცლებათ თავის დროზე შემოტანონ სწავლის ფული, მაგრამ უმეტეს შემთხვევაში ესენიც ვერ ახერხებენ შეტანებას. სწავლის ფული ისე ცოტა შეშოსის სკოლას, რომ მის ასაკრებად რაიმე ჩვარ-ცალ-ფული ხომ ბომების მიღება მეტად უხერხული და შეუსაბამოა. ამიტომ რჩეულ საქართველ და სალეკციოდ მიწვეულნი სწავლობენ სკოლაში სრულიად უფლის გაკვეთილ ხუთშაბათ.

12. საშვილო სკოლებთან პანსიონების დაარსება თავის დროზე გამოწვეული იყო მატერიალურის ხასიათით. პროვინციაში ხელმოკლე მცხოვრებთათვის სამძიმო იყო შვილის ქალაქ ადგილას ცქრო ოჯახებში დასმენაება, მისი ჩაცმა-დახურვა, წოდებისა და სამოსლეული. ნივთების ყიდვა და სწავლის ფულის გადახდა. რამდენადმე მაინც ამ შეუხერხებელის პროვინციულ თათვის შვილის აღრაცის საშუალება, მთავრობამ საშვილო სკოლებთან გამართა პანსიონები და წლიურად შესაძენი ფასიც, შედარებით, მცირედი დაწესება. ამნაირად, პანსიონების დაარსება, როგორც ზემოდ მოვიხსენიეთ, უმთავრესად მატერიალური მოსაზრებით იყო გამოწვეული და, მართალია, ამ მხრით პანსიონებმა თავიანთი დანიშნულება კიდეცაც შეასრულეს და დღესაც, შედარებით, პირნათლად ახორციელებენ. პანსიონების არსებობის სფეციალიზმის ზოგიერთნი პედაგოგნი პედაგოგიურის მოსაზრებითაც ამართლებენენ. ამ პედაგოგიის აზრით, სკოლის უახლოესი ეკი გამგენი უფრო მეტს გაფლენას იქონიებენ პანსიონერებზე, გაუკვეთილების მომზადების საქმეს უფრო კარგად მოაწესრიგებენენ, მოსწავლე მთელის დღის განმავლობაში მასწავლებლებისა და აღმზრდელების გაფლენის ქვეშ იქმნებიან, რაიც ყმაწვილების გონებრივად და ზნეობრივად განვითარების ერთი-ორად ხელს შეუწყობსო. მაგრამ ცხოვრება თვით გამოცდილ პედაგოგებს უფრო სასტიკი კრიტიკოსია. ბანერძნილება პრაქტიკამ ნათლად დაგვანახვა, რომ პანსიონებმა სრულიად ვერ გაამართლეს ზოგიერთ პედაგოგებისაგან წაწონასწორებულები იმედი ბი. ცხოვრების სინამდვილემ ნათელ-ჰყო, რომ პანსიონერებში მოსწავლეები მეტად ცუდ ყოფაქცევისანი არიან, მრავალ უხნო ჩვეულებას ითვისებენ, მეტად ცუდად მოქმედებენ მოსწავლელ მოსწავლეებზე. სისტემატიური ზარმაცობენ, რის გამოც მოსწავლელ მოსწავლეებთან შედარებით, სწავლაში წარმატება სრულიადაც არ ეტყობათ. მოზეზი ასეთის საწუენარო შეეცდებისა მხოლოდ და მხოლოდ პანსიონების ყაზარმული ცხოვრებაში უნდა ეძიოთ. ამიტომ რჩეულ პანსიონის ინსპექტორ ან ზედამხედველ ქალბატონ მოსწავლეებს ისეთი ავტორიტეტი არ აქვთ, რომელიც ბავშვებზე ისე ძლიერ მოქმედებდეს, როგორც ეს ოჯახში ხდება. ამ ნაირად, პანსიონების დაარსება, ისე როგორც ეს ხდებოდა ამ ბოლო დროს, ნამდვილად ვერ გამართლებულად უნდა ჩაითვალოს.

13. ზოგიერთ ადგილებში ერობამ ან ქალაქის თვითმმართველობამ ხელი მოჰკიდა ხალხის განათლების საქმეს. ამ ნაირად ერობის ან ქალაქის ხარჯით გაიხსნა ორკლასიანი სასწავლებლები, რომელნიც ხალხის სკოლებსა და გიმნაზიებს შორის ადგილს იჭერენ. ამ სასწავლებლებში ასწავლიან ისეთ საგნებს, რომელნიც საჭიროა ხალხისათვის, მაგრამ რომელნიც არ შედიან გიმნაზიის პროგრამაში. ამ სასწავლებლებში ასწავლიან: ალგებრა, გეომეტრია, ფიზიკა, ისტორია, ბუნებისმეტყველება, ხატვა, ხელსაქმე, ხელოსნობა, ზოგიერთ ადგილებში ვაჭრობა და სხვა. ამ სასწავლებლებში ასწავლიან რუსულ ენაზე. ამ სასწავლებლებში ასწავლიან ისეთ საგნებს, რომელნიც ხალხისათვის საჭიროა, მაგრამ რომელნიც არ შედიან გიმნაზიის პროგრამაში